

М. — Чи нели повнишь, като ухапахъ единъ пѣтъ
еднѣ круши, паднахъ два?

С. — До 8 тѣхъ имаы юще 6: пѣкъ ти може да
ся паднали, като прихапа варенѣтъ тиквѣ.

М. — (съ гнѣвъ) И азъ луда, стоѣ та го слушамя,
и като чи не му знамя тойзи табихетъ да седи да закачѣ
хората, и сетѣ хекимина ще е толко лудъ, дѣто ми каза
да пѣ 6 чаши водѣ сутрѣ, 6 на обедъ, и 6 вечеръ, до
8 дни, ачи сетѣ да зема цѣра.

С. — Ами платили на хекимина?

М. — Не, но ще то възблагодарѣ добрѣ.

С. — Бади рахатъ жена, чи азъ ще му платѣ за
добро то, дѣто ще ми стори.

М. — Виде ли сега? чи потърпи малко. На, тры
дни ся минахъ, дѣто не съмъ ела нищо.

С. — Ами гдѣ ищишь да та закопаемъ?

М. — Кого ще закопайте?

С. — Ваше благородіе усобшая.

М. — (съ гнѣвъ) Чи азъ не съмъ умрела юще.

С. — Не си умрела, но ще умрешъ.

М. — Чи отъ гдѣ позна господине?

С. Ѫ, Ѫ, то голѣмъ умъ ище да познае человекъ,
чи кой то ся насища само съ вода, оставѣ за живытѣ
даядѣтъ. Е жена! и море то да испишь, пакъ неможешъ,
стана млада.

М. — Тѣй! ты много знашь. Азъ порѣчяхъ да ми
намерятъ и една дада слугиня, и да ми купятъ и еднѣ
люлкѣ.

С. — Твърдѣ добро. Тогива си направи и еднѣ ку-
клѣ, ачи ѣ люлей. Богъ тебе умъ да ти дава жена, а
на мене търпенѣ.

М. — Бре да ся пукнатъ, пакъ ще родѣ (отхожда)